

ALKUPERÄINEN DRAIVERI
VAI HALPA VÄÄRENNÖS

Mikä on ero?

Kautta ihmiskunnan historian mitä erilaisimpia asioita ja tavaroita on väärennetty. Raha, taide, antiikki ja arvoesineet ovat olleet aina väärentäjien suosikkilistan kärkipäässä. Ei siis ihme, että kalliita golfmailojakin väärennetään. Me tutkimme, mitä eroa aidoissa ja väärennetyissä draivereissa on, vai onko lainkaan?

JUHA JORMANAINEN

Golfaajat ovat merkittäviä urheilijoita. Monet heistä uskovat mielikuviin ja mailatehtailijoiden lupauksiin aina vain paremmista, suorituskykyisemmistä ja anteeksiantavammista mailoista. Niinpä yllättävän moni hankkii joko uudet rautamailat tai ainakin uuden draiverin keväisin.

Usko on kova siihen, että uudet mailat saavat pelin kukoistamaan. Nykyaikaiset mailat ja varsinkin draiverit ovat kuitenkin kalliita, ja hyvästä draiverista saa varautua maksamaan kahdestasadasta aina yli viiteensataan euroa.

Kun maailmalta löytyy merkkimailojen kopioita naurettavan pienellä hinnalla, kymmenesosalla alkuperäisestä, moni miettii, kannattaisiko sellainen hankkia. Ulkoisesti mailat näyttävät aivan samantaisilta, ja mieleen tulee ajatus, että eihän niissä niin suuria eroja voi olla.

Totta on, että suurten mailanvalmistajien kuten Niken, Taylor Maden ja Callawayn nimi sekä brändi maksavat. Erään arvion mukaan jokaisesta myydystä rautamailasetistä valmistaja maksaa mainoskuluja noin 160 euroa.

Huippupelaajien sponsorisopimukset mailanvalmistajien kanssa ovat huikaita, ja valmistajat ovat suostuvaisia maksamaan huipuille käsittämättömiä summia siitä, että he pelaavat tietynmerkkisellä mailalla. Mitä isot edellä, sitä pienemmät perässä, ja niinpä moni hankkii samantaiset mailat, joilla esimerkiksi Tiger pelaa. Ja mailanvalmistaja rikastuu.

Mailojen päiden kehitys on ollut hurjaa, mutta yksi asia draivereissa on edelleen sama kuin 60-luvun aidoissa puumailoissa. Se on mailan *sweet spot*, joka on edelleen täsmälleen samankokoinen pieni piste mailan lavassa. Kun pallo osuu tuohon pieneen pisteeseen, niin silloin mailanpäätä luovuttaa liike-energiansa optimaalisesti, pallo pakenee vauhdilla ja pelaaja tietää lyöneensä hyvin.

Nykyajan draivereissa ja muissakin puumailoissa suurin parannus on se, että anteeksiantavan alueen koko mailan lavassa on kasvanut todella paljon. Silloin hieman heikompiakin lyönti lähtee kohtuullisesti, ja peli helpottuu.

Draiveri on osiensa summa

Otimme vertailuun seuraavat draiverit: Nike SasQuatch, nostokulma 10,5 astetta ja hinta 349 euroa; Taylor Made R7 460, nostokulma 10,5 astetta ja hinta 460 euroa; Callaway X 460, nostokulma 10,0 astetta ja hinta 349 euroa. Tämän lisäksi mukana olivat näiden mailojen Kiinassa valmistetut väärennökset, jotka maksoivat noin kymmenesosan alkuperäisten hinnasta. Vertailun tarkoituksena oli selvittää, mitä eroja aidon mailan ja väärennökseen välillä on.

Golf Centerin huoltovastaavan **Pasi Maukosen** mukaan mailojen kehitys on ollut varsin hurjaa viimeisen viiden vuoden aikana.

”Varret ovat parantuneet tosi paljon. Niiden kiertojäykkyyks on parantunut, ja niiden paino on pudonnut. Pelaaja voi valikoida erilaisista varsista juuri sen, mikä sopii hänen lyöntiinsä sekä mailanpäiden nopeuteensa parhaiten.”

”Varren jäykkyyden lisäksi varren taipumaa voidaan räätälöidä. Esimerkiksi huippupelaajat, joilla mailanpäiden nopeus on suuri, haluavat varren, jossa *kick point* on melko korkeal-

Callaway X 460

VÄÄRENNÖS

AITO

Nike SQ 460

VÄÄRENNÖS

AITO

Taylor Made R7 460

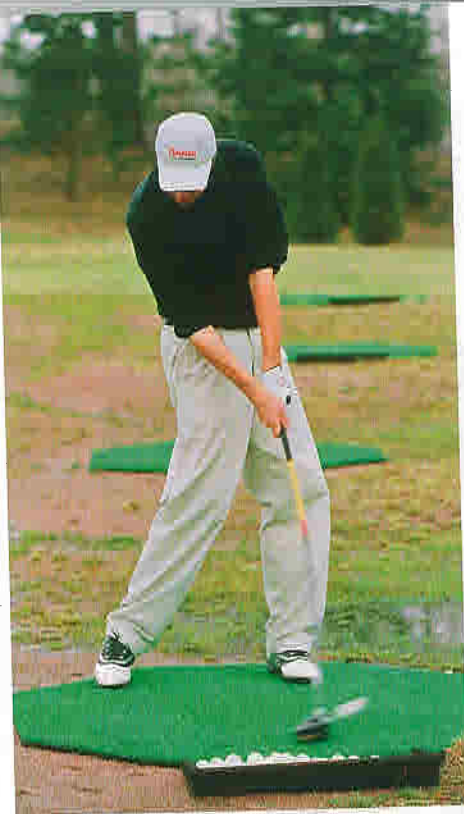
VÄÄRENNÖS

AITO

la, jotta he voisivat käyttää mailanpäiden nopeuden mahdollisimman tarkkaan hyväksi. Klubipelaajien (alhaisempi mailanpäiden nopeus) suosimissa väyläpuissa taas *kick point* on alempana, jotta varresta saadaan mahdollisimman hyvin nostava. Sitä ominaisuutta tarvitaan, kun palloa lyödään väyläpuulla pitemmästä ruohosta.”

Ennen oli lähes sääntö, että löysempi varsi oli samalla heikko kiertojäykkyydeltään ja jäykkä varsi oli tunnoton. Nykyään löysäänkin varteen pystytään rakentamaan riittävän paljon kiertojäykkyyttä ja jäykät varret saadaan tunnokkaksi. Nämä parannukset varsissa auttavat pelaajaa tuntemaan mailanpäiden liikkeitä paremmin, ja lyöntituntuma kasvaa. Se taas tietää helpompaa lyönnin toistettavuutta ja enemmän onnistuneita lyöntejä.

Huippupelaajat saavat myös tarkkaan mitoitettujen varsien avulla hieman lisää pituutta lyönteihinsä, mutta suu-

MAILA on juuri osunut palloon, ja mailan taipuma on melkoinen. Jos mailan varsi ei ole sopiva lyöjän mailanpään nopeuteen, tiedossa on vaikeuksia.

rin syy parantuneisiin lyöntipituuksiin löytyy uusista palloista.

Ammattilaiset hakevat esimerkiksi draiveriin sopivan varren ensiksi lyöntianalysointorin kertoman datan mukaan ja vasta sitten omien tuntemustensa mukaan. Draiverin varren sopivuus omaan lyöntiin on ensiarvoisen tärkeää. Huippuluokan varret ovat kuitenkin arvokkaita.

Varsi muodostaakin suuren osan draiverin hinnasta, mutta se on mailan tärkein osa. Jos otamme viisi saman nostokulman omaavaa aitoa draiverin mailanpäästä, ja ammattilainen saa valita niihin hänelle parhaiten sopivan varren, niin suurella todennäköisyydellä hän lyö kaikilla mailoilla yhtä hyvin.

Niken varsi on Mitsubishin valmistama Diamana, joka on erittäin hyvä ensiasennusvarsi. Se sopii hyvin klubipelaajalle, sillä varren ominaisuudet korjaavat hieman slaisia. Taylor Maden varsi Fujikuran Reax 60 on hieman jämäkämpänä osaavamman pelaajan valinta. Callawayn varsi Aldilan NV 65S on elävän tuntuinen ja korkeampaan mailanpään nopeuteen soveltuva. Kaikki aitojen mailojen varret olivat erinomaisia, ja niiden ominaisuudet vastasivat annettuja tietoja.

Väärennösmailojen varret olivat aivan eri maata. Ensinnäkin varret olivat kuin yhdestä tehtaasta tulleita, ja niiden materiaali viittasi vahvasti hiilikuidun ja lasikuidun yhdistel-

mään. Varsissa oli niiden tekniset tiedot. Katsotaanpa, kuinka hyvin ne pitivät paikkansa.

Väärennetyn Taylor Maden varressa luki "R7-55, Hyper Lite, Tip Soft". Oikean varren paino on 55 grammaa, mutta väärennös painoi huimat 113 grammaa. Lisäksi varsi oli huomattavasti löysempi kuin tekstin lupama Regular.

Väärennetyn Callawayn varressa luki "Firm Flex, 75 g, Mid/Low Torque, Low Kick". Todellisuudessa varsi painoi 111 grammaa, ja varren jäykkyys oli seniори/ladyvarren luokkaa.

Väärennetyn Niken varren piti olla "Fujikuran Ignite", jonka painon pitää olla 65 grammaa. Väärennös painoi 106,5 grammaa, ja varren jäykkyys oli naisten varsien luokkaa.

Yhteenvetona voi todeta, että kaikki varret olivat selkeitä väärennöksiä, eivätkä niiden ilmoittamat tekniset tiedot pitäneet alkuunkaan paikkaansa.

Väärennösvaret olivat aivan liian painavia, joten niillä ei voi saavuttaa optimaalista mailanpään nopeutta ja sen mukana maksimaalista pituutta lyöntiin. Lisäksi varret taipuivat tasaisesti koko matkaltaan, mikä kertoo siitä, että niiden kartiointi oli suora. Mieleen tulivat lähinnä vanhat lasikuituiset ongenavat.

Normaalidraiverissa mailan optimaalinen swing weight on D2, joka voi heittää yhdellä pykälällä suuntaan tai toiseen. Aidossa Nikessä swing weight oli D3, mutta se pysyi vielä hyväksyttävissä rajoissa. Väärennettyjen mailojen swing weight -arvot pyörivät D9:n tuntumassa. Sen myötä mailanpään nopeus putoaa, mailan tarkkuus häviää, ja pelaaja lyö harmillisen usein duffeja.

Kiertäjyys oli väärennöksissä järkyttävän huono. Kun aitojen varsien kiertäjyys on normaalisti kahdesta viiteen asteeseen, niin väärennösvarsien kiertäjyys oli luokkaa kaksikymmentä astetta ja enemmänkin. Käytännössä se tarkoittaa sitä, että väärennösmailojen lapa ei voi pysyä lyönnissä mukana, ja lapa on reilusti auki osumahetkellä. Tuloksentena voi olla karkea slaisi, ja pelaaja saattaa ihmetellä, miten hän noin huonosti lyö. Tämän jälkeen hän voi ryhtyä muuttamaan swingiään, vaikka vika on mailassa.

Grippi on myös olennainen osa golfmailaa, ja me tutkimme väärennösmailojen gripit todeten nekin väärennöksiksi. Kumin laatu oli selkeästi huonompaa kuin aitojen grippien. Väärennösgripit painoivat kymmenestä neljääntoista grammaa enemmän kuin aidot.

Käytännön lyöntikokeita

Aluksi kokeilimme mailoja käytännössä. Pysimme koelöyjiä golfin ammattilaisen **Kim Vatanen** sekä pienen valikoidun joukon eritasoisia amatööripelaaajia.

Vatanen löi kaikilla mailoilla Sarfvikin rangella tietämättä, mitkä mailat ovat aitoja ja mitkä väärennöksiä. Ammattilainen kyllä tunnisti väärennökset yhden lyönnin jälkeen, sillä niiden lyöntituntuma oli hänen sanojensa mukaan kammottavan huono. Sen lisäksi väärennösmailoilla löytyjen pallojen hajonta oli erittäin suuri.

Ammattimiehen mukaan erot aitoihin mailoihin olivat suuria, ja erityisesti lyöntituntuma oli väärennösmailoissa erittäin huono. Mailanpäähän ei saanut tuntumaa, ja varret

tuntuivat siltä, että ne on tehty kumista. Välillä lyönti lähti suoraan, mutta seuraava lyönti saattoi karata aivan sivuun.

Lyönnin toistamisen samanlaisena oli aivan mahdotonta.

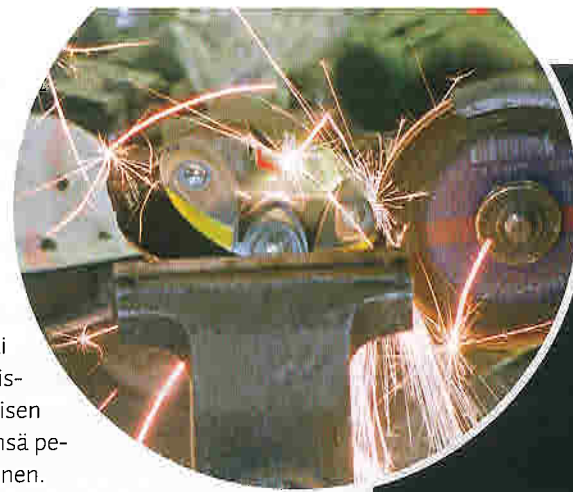
"Kyllä näillä mailoilla saa palloon ilmaan ja niillä voi lyödä, mutta en suosittelisi näitä väärennöksiä kenellekään. Pahimmillaan väärennösmailoilla pelaaminen voi pilata swingin todella pahasti, eikä näillä mailoilla aloittelija opi ikinä lyömään kunnolla", Kim Vatanen varoittaa.

Amatööriryhmän tuomio ei ollut aivan yhtä murskaava. Amatöörien lyönneissä on tietenkin sellaisenaan jo melkoinen hajonta, joten mailan osuuden arvioiminen lyönnin epäonnistumiseen ei ole kovin helppoa.

Yhteensä noin puolen tuhannen lyönnin perusteella voi kuitenkin todeta, että peli sujuu väärennösmailoillakin satunnaisesti ihan tyydyttävästi, mutta alkuperäisillä mailoilla onnistumisprosentti on kuitenkin selvästi suurempi. Onnistuneiden lyöntien pituudessa ei väärennoksen ja alkuperäisen kesken havaittu suurta eroa. Erot eri pelaajien kesken olivat

paljon suurempia.

Väärennösmailojen suurin ongelma oli lyöntien suoruus – tai suoruuden puute. Lyöjästä riippumatta oli nähtävissä, että halvat kopiomailat veivät pallon herkästi joko oikealle tai vasemmalle, ja draiverista kun on kysymys, tällaisen lyönnin seuraus on yleensä pelitulokselle hyvin kiusallinen.

Mailanpää halki

Halusimme tietoa myös mailanpäiden rakenteesta. Niinpä eräänä kauniina iltapäivänä ammattimies otti käteensä katkaisulaikan, ja melkoisen puurtamisen jälkeen mailanpää olivat kahdessa osassa.

Ammattilaisen mukaan on hyvin todennäköistä, että kaikkien mailanpäiden materiaalit ovat hyvin samankaltaisia, sillä kipinäsuikkut olivat samanvärisiä. Mailanpäiden painot olivat myös hyvin lähellä toisiaan, joten sekin puoltasi sitä, että valmistusmateriaalit ovat samoja.

Materiaali oli myös erittäin kovaa, sillä normaali laikka kului loppuun, ennen kuin ensimmäinen maila saatiin halki. Vasta sitten, kun siirryttiin erikoislaikkoihin, homma alkoi sujua.

Taylor Maden mailanpään työn jälki oli erinomaista ja hitsaussauma todella siisti. Mailan lyöntipinta oli erikoismuotoiltu ja lapa oli koottu kahdesta osasta. Väärennoksen työn laatu oli heikkoa, ja hitsaussaumasta näyttivät siltä, että hitsari oli ollut kovassa kankkudessa. Väärennöksestä puutuivat painoruuvit kokonaan, ja niiden tilalla oli vain tavalliset ruuvit. Varren kiinnitys oli heppoinen. Lapa oli koottu kolmesta osasta.

Aidon Callawayn mailanpään työn jälki oli erinomaista, ja hitsaussaumasta olivat siistejä. Varren kiinnitys oli huippuluokkaa. Lapa oli koottu kahdesta osasta. Väärennoksen työn laatu oli heikkoa ja hitsaussaumasta luokattomia. Varren kiinnitys oli surkukupaisaa, sillä mailan sisälle oli hitsattu putken pätkä, joka oli alaosastaan vain kahdesta pienestä pisteestä kiinni. Lapa oli koottu kolmesta osasta.

Aidon Niken mailanpään työn jälki oli kohtuullisen hyvää, mutta hitsaussaumojen osalta ei aivan edellisten luokkaa. Varren kiinnitys oli hyvä. Lapa oli koottu kahdesta osasta. Väärennoksen työn laatu oli heikkoa ja hitsaussaumasta luokattomia. Varren kiinnitys oli arveluttava. Lapa oli koottu kolmesta osasta.

Väärennetyt mailat on tehty mahdollisimman halvalla, ja työn jälki on heikkoa. Paksut ja epätasaiset hitsaussaumamat eivät takuulla paranna lavan tasapainoa. Väärennetyjen mailojen lavat on koottu kolmesta osasta. Tämän vuoksi kannen kiinnittävä paksu hitsaussauma on korkealla, vaikka mailanpäässä painon pitäisi olla mahdollisimman alhaalla.

Mailojen lyöntipinnoissa oli myös eroa. Aitojen mailojen lyöntipinnat oli tarkkaan mitoitettu, ja niiden materiaali

YLEMPÄNÄ väärennety Callaway ja alla aito. Ero työn laadussa on melkoinen. Aidon Callawayn varren kiinnitys on erittäin tukeva ja hyvä, väärennetyn melko heppoinen.

YLEMPÄNÄ väärennety Niken mailanpää ja alla aito. Väärennöksestä huomattavasti suurempi lyöntipinta kuin aidossa.

YLHÄÄLLÄ on väärennety Taylor Maden mailanpää ja alla aito. Tässä parissa ero oli kaikkein suurin. Kuka tahansa pystyy sen havaitsemaan.

oli titaania. Väärennösten lyöntipinnat olivat koko mailan lavan kokoisia, ja on vahvasti syytä olettaa, ettei niissä ole käytetty kalliista titaania.

Päällisin puolin väärennösten lavat näyttivät kyllä ihan hyviltä, mutta sisuskalut ovat aivan muuta kuin aitojen mailojen. Varsinkin varsien heppoiset kiinnitykset väärennöksissä saavat epäilemään niiden kestävyyttä.

Data kertoo totuuden

Golf on peli, jossa on harvinaisen paljon tarjolla niin sanottua mutu-tietoa. Jokaisella klubilla on muutama Pelle-Peloton, jotka tietävät mailoista ja niiden ominaisuuksista omasta mielestään kaiken. He antavat myös auliisti neuvoja varsinkin aloittelijoille.

Golfarin ei tarvitse luottaa mutu-tietoon, sillä lyöntianalysaattori kertoo lyönnin olennaiset osat lahjomattomina numeroina. Me tutkimme aitojen ja väärennösten eroja Golf Centerin Herttoniemen liikkeen lyöntianalysaattorissa.

Lyöjänä oli yli kolmekymmentä vuotta golfia pelannut pitkän linjan amatööri, jonka taasoitus on 13,5 ja pelikertoja kauden aikana, kaudesta riippuen 50–80. Pelaajan mukaan hänen lyöntinsä on lievä feidi, eli mailanpää

tulee palloon ulkoa sisään, ja lapa on aavistuksen auki osumassa.

Lämmittelylyöntien aikana kone vahvisti myös numeerisesti pelaajan arvion omasta lyönnistään oikeaksi. Feidi on yleisin lyöntimuoto klubipelaaajilla, ja sitä käyttää moni ammattilainenkin. Sen kanssa pärjää aivan hyvin, vaikka pituutta ei saa niin paljoa kuin draw-lyönnillä.

Kone mittasi mailanpään nopeuden, pallon lähtökulman, pallon sivukierteen, mailan tulokulman ja lyöntien sivuttaishajonnan.

Silloin kun tulokulma on miinusmerkinen, maila tulee palloon ulkoa sisään, eli maila leikkaa hieman palloon osumassa. Vastaavasti plus-merkkisen kulman tapauksessa maila tulee palloon sisältä ulos, jolloin pallo saa niin sanottua draw-kierrettä. Sivuttaishajonta kertoo, kuinka paljon pallo on sivussa keskiliinjasta etäisyydellä, jonne pallo koneen laskujen mukaan pysähtyi.

Aidossa Callawayssa mailanpään nopeus vaihteli jonkin verran, lähtökulma samoin, ja pallon sivukierre oli kohtuullisen pieni. Mailan tulokulma vaihteli reilusti, ja lyönnit olivat keskimäärin 33 metriä oikealla sivussa. Testilyöjä totesi, että ei päässyt mailan kanssa lainkaan sinuiksi. Varren taipuma ei sopinut lyöntiin. Meillä kaikilla on oma persoonallinen

svingimme, johon Callaway ei tässä tapauksessa sopinut.

Väärennetyssä Callawayssa mailanpään nopeus vaihteli reilusti, samoin lähtökulma, ja sivukierrettäkin oli reippaasti. Tulokulma vaihteli paljon, ja pallo oli keskiliinjasta oikealla keskimäärin 27 metriä. Eniten häiritsti mailan tunnettomuus. Lyönnin toistaminen oli todella vaikeaa.

Aito Nike osoittautui edellisiä helpommaksi. Mailanpään nopeus lisääntyi jonkin verran, ja lähtökulma pieneni huomattavasti. Sivukierre kasvoi, ja mailan lapa oli hiukan auki osumassa. Lyönnit olivat keskimäärin 29 metriä sivussa oikealla. Pelaajan lyöntiin nähden varsi oli liian jäykkä, ja se aiheutti sen, että mailan lapa oli hiukan auki osumassa ja lyönnit olivat matalia.

Väärennety Nike oli alkuperäistä epävarmempi, vaikka pallon sivukierre oli keskimäärin hiukan pienempi. Mailanpään nopeus vaihteli aika paljon, samoin lähtökulma. Lyönnit olivat keskimäärin 42 metriä sivussa keskiliinjasta. Käytännössä yksikään lyönti ei olisi pysynyt pelikentällä. Lyönnin toistaminen oli vaikeaa, ja tuntuma mailanpäänhan oli onneton.

Aito Taylor Made sopi parhaiten testilyöjän kätehen. Mailanpään nopeus vakioitui hyvin, lähtökulman vaihtelut olivat pieniä, ja lähtökulma oli lähellä ideaalia pelaajan mailanpään nopeuteen nähden, pallon sivukierre oli hyvin kohtuullinen. Lyönnit olivat keskimäärin vain 16 metriä oikealla, millä pärjäisi hyvin jo oikeallakin kentällä. Lyöntien toistaminen kävi erittäin helposti.

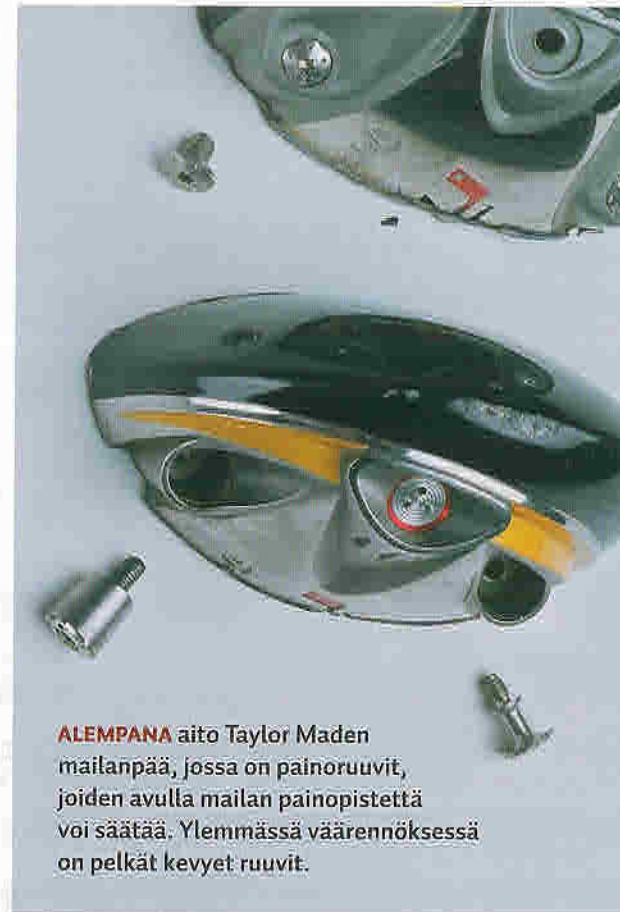
Väärennety Taylor Made oli toista maata. Mailanpään nopeus vaihteli enemmän, samoin lähtökulma, ja pallossa oli todella reilusti sivukierrettä. Mailan tulokulma vaihteli myös liikaa, ja lyönnit olivat keskimäärin 43 metriä sivussa keskiliinjasta. Tositilanteessa pallo ei useinkaan olisi pysynyt kentällä.

Paras pysyä aidoissa

Draiveri on machomaila ja omalla tavallaan pelimiehen mitta. Siihen sisältyy paljon tunnetta. Joskus draiverilla pystyy lyömään pitkälle, ja se tuntuu hirveän hyvälle. Joskus sillä pystyy lyömään myös pitkälle sivuun.

Harva muistaa tosiseikan, että draiveri – vaikka onkin viime vuosina tullut helpomaksi – on edelleen bugin vaikein maila. Mitä iloa on siitä, että yksi lyönti kymmenestä kantaa suoraan kaksisataa metriä, jos yhdeksän muuta lyöntiä karkaavat minne sattuu? Golf on tarkkuuspeli, ei pituuslyöntikilpailu.

Kiinasta ostetut testidraiverit eivät vakuu-

ALEMPANA aito Taylor Maden mailanpää, jossa on painoruuvit, joiden avulla mailan painopistettä voi säätää. Ylemmässä väärennöksessä on pelkät kevyet ruuvit.

taneet. Tekemiemme kokeiden perusteella tällaisten mailojen hankintaa ei voi mitenkään suositella, vaikka ne ovatkin käsittelemättömän halpoja. Tässä tapauksessa edullinen hankinta voi kostautua sotkemalla koko lyönnin.

Ainakin draiverin suhteen golf on välineurheilua. Pelaajalle oikein valitut mailat saavat aikaan parempia lyöntisuorituksia, ja mitä useammin draiverin kanssa onnistuu, sitä suurempi luottamus siihen syntyy, ja peli paranee. Väärennösmailoihin sisältyvä epävarmuus voi olla juuri se ratkaiseva tekijä, joka estää pelaajaa oppimasta koko lyöntiä.

Golf pro **Kim Vatani** ei suosittele aloitteleville pelaajille draiveria lainkaan. Hänen mukaansa aloittelijoista suurin osa lyö pidemmälle puukolmosella kuin draiverilla. Puukolmosen kanssa lyö myös useammin hyviä lyöntejä kuin draiverin kanssa.

Sarfvikin golf pro **Riku Soravuo** kertoo puolestaan nähneensä monenlaisia pelaajia, ja muutaman kerran aloittelija on tullut tunnille halvalla ostetun väärennetyin mailasetin kanssa. Soravuo mukaan tällaisilla mailoilla ei tullut lyömisestä yhtään mitään. Homma alkaa luistaa vasta sitten, kun oppilaalla on ihan oikeat mailat.

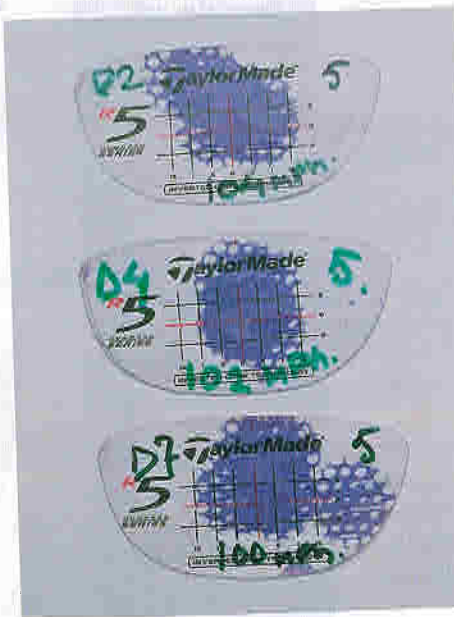
”Golflyönnin opettelu ei yksinkertaisesti onnistu väärenneillä mailoilla, se on varmaa”, Soravuo painottaa.

Väärennetyjä mailoja on syytä varoa ja mailat kannattaa hankkia vain asiantuntijaliikkeistä. Suosittelemme lämpimästi kaikille golfin harrastajille lyöntianalysaattorissa käyntiä. Se kertoo lahjomattomasti, millainen pelaajan lyönti on ja millainen varsi sopii hänelle parhaiten. Viimeistään analysaattorissa käynnin jälkeen kaukomatkalta ostettu halpadraiveri saa hylkäystuomion. □

SVINGIPAINO

➔ Mailan svingipainon merkitys näkyy hyvin tässä kuvassa. Pelaaja on lyönyt kolme kertaa viisi lyöntiä alkuperäisellä Taylor Made -mailalla, ja pallon osumat näkyvät selkeästi. Ylimmän mailan perussvingipaino on D2, ja mailanpään nopeus on ollut 104 mailia tunnissa (167 km/h). Osumat ovat aavistuksen ylivoittoisia. Seuraavaksi mailaan lisättiin lyijyteippiä niin paljon, että svingipaino nousi D4:ään (keskimmäinen kuva).

Mailanpään nopeus laski hieman (102 mailia tunnissa, 164 km/h), mutta osumat ovat todella hyvin lavan keskustassa. Tämän jälkeen lyijyteippiä niin paljon, että svingipaino nousi D7:ään. Mailanpään nopeus laski sataan mailiin tunnissa (161 km/h), ja osumat ovat selkeästi hajallaan. Svingipainon merkitys voi tuntua pieneltä, mutta käytännössä sillä on varsin suuri merkitys.

LYÖNTIANALYSAATTORI-TESTI	CALLAWAY X 460 10 ^o		NIKE SQ 460 10,5 ^o		TAYLORMADE R7 460 10,5 ^o	
	Aito	Väärennös	Aito	Väärennös	Aito	Väärennös
Mailanpään nopeus (km/h)	144–153	134–147	146–156	140–151	151–156	140–151
Pallon lähtökulma (°)	10,6–15,8	11,6–17,7	5,8–14,9	12,7–17,4	12,0–14,4	11,4–15,4
Pallon sivukierre (keskiarvo/r/min)	1626	2357	2016	1905	1316	3090
Mailan tulokulma (°)	-5,2...+7,0	-9,6...+3,1	-5,1...+4,0	-1,2...+6,4	-5,7...-0,7	-2,0...+5,6
Sivuttaishajonta (kaikki oikealle/m)	18–56	6–52	15–43	26–60	2–28	18–61

Lyöjänä kokenut amatööri (HCP 13,5). Taulukossa on ilmoitettu viiden onnistuneen lyönnin tulokset.

HALVALLA KIINASTA

➔ Kiinasta voi ostaa lähes minkä tahansa tuotteen kopion, on sitten kyseessä elokuva, vaate tai auto, eivätkä golfmailat tee poikkeusta. Moni suomalainen onkin tuonut tuliaisena työ- tai lomamatkalta draiverin, putterin tai koko mailasetin ja maksanut niistä vain murto-osan alkuperäisten tuotteiden hinnasta.

On vaikea sanoa, onko väärennetyjen mailojen valmistaminen ja myyminen bisnestarkoituksessa Kiinassa laitonta tai ei. Se riippuu monesta asiasta. Onko kyseisen mailan merkki rekisteröity tavaramerkki Kiinassa, tai liittyykö mailaan patenteja, jotka on suojattu?

Voi hyvinkin olla, että merkkimailojen kopioiden valmistaminen ja myyminen on myös Kiinan lakien mukaan kiellettyä, mutta suuressa maassa valvonta pelaa tällaisissa asioissa ilmeisen huonosti. Tämän vuoksi kauppa käy iloisesti, ja ostajat ovat enimmäkseen turisteja.

Yksi parhaista golfmyymälöiden keskittymistä löytyy Pekingissä South Youyin eli Lufthansa-ostoskeskuksen vierestä. Aivan lähellä ovat tunnetut Great Wall Sheraton- ja Landmark-hotellit.

Tavoitteenamme oli ostaa testiimme kopiot Callawayn X:stä, Taylor Maden R7:stä ja Niken SQ:sta. Lähdimme siis ostoskierrokselle tarkastamaan paikallisten pienten golfmyymälöiden tarjontaa.

Siinä missä viereisessä ostoskeskuksessa aito Taylor Maden R7 maksoi 4800 juania eli vähän yli 450 euroa, sai samannäköisen mailan halvimmasta pikkumyymälästä 250 juanilla eli siis noin 23 eurolla. Koppioissa – tai oikeammin väärennöksissä – ei ollut mahdollista valita tilauksen mukaisesti sopivaa vartta tai muuten hienostella. Maila oli sellainen kuin se on.

Väärennösten hintahaitari eri liikkeissä oli suuri, karkeasti ottaen 250:stä tuhanteen juaniin. Kun aikansa etsi, lähes täydellisen näköisen kopion pystyi löytämään noin kymmenesosalla alkuperäisen mailan hinnasta. Tarkasti katsoen kopioissa oli alkuperäisiin verrattuna kuitenkin pieniä eroavuuksia, mutta esimerkiksi kaikki nimet oli kirjoitettu täsmälleen samoin.

Kiinalaisten myyjättärien englannin kielen taito oli aika vaatimaton, tai sitten kysymystä mailojen laadusta ja alkuperästä ei haluttu ymmärtää. Ainoastaan yhdessä liikkeessä myyjättytär oli avulias ja myönsi suoraan mailojen olevan kopioita, joskin erittäin hyviä sellaisia. Mailoille sai heti myös vuoden takuun.

Neitonen tiesi alkuperäisten mailojen olevan paljon kalliimpia ja kertoi myös alkuperäisten olevan Kiinassa kalliimpia kuin ulkomailla. Hymyillen hän jatkoi, että ulkomaalaiset ostavat vain kopiomailoja kiinalaisten suosiossa alkuperäisiä.

Kopiomailojen Suomeen tuonti on laillista, kunhan niitä ei tuo myyntitarkoituksessa eikä ole tehnyt kovin paljoa muita ostoksia. Tullivapaan tuonnin yläraja on matkustajakohtaisesti 175 euroa. Tulli tietää, että kopiomailat ovat Kiinassa hyvin halpoja.

TONI JALOVAARA

